

Brev från och till medlemmar av familjen Gjørwell växlade åren 1780-1811 Ep...

Gjørwell, Carl Christoffer,

HS Ep. G 12:7

National Library
of Sweden

Ad R. E. F. Ufrån Kongl. Secreteraren Jonas Carl Linner,
hielm till Fru Gustava Eleonora Lindahl i Norrköping;
dat. Ebbetorp, den 18 Mart. 1798.

Innehåll:

Skönaste Vänskapsdrag framlysa i hvarje rad, is
fjernerhet totkade med de vackraste och finaste Höfligheter,
i anledning af hans fündes Resa genom Sverige &c.

Lilla Charmanta älskade Stava.

Göteborgs
Collection

En bifalls blick af Dig! ack! Du har nog rätt det
värde för Din evigt tillgifne vän, och Du kan ej tvifla om min
glädje at hafva rummet den åt mit ringa arbetes. ofullt
komligt i sig sjelft, har det dock uppfyllt et ändamål,
om det något ögnablick kan förnöja Dig: och min os
förgångeligen Vänskaps är tilfredsstald, om mina klene
beskrifningar af de Trakter, där jag fordom, förtjust af
högre ämnen än det sköna i döda naturen, vandrade
med Dig, lilla äldrabästa Syfter! få återkalla en glad
högkonst af försvunna nöjen. Denna verkkan blir mig
dubbelt kärare, än det bifall vittterhets älskaren eller
tristen kanske kunna af godhet gifva mig, och jag til,
står upriegtigt, at Ditt förklarade nöje författ mig i
den lifligaste glädje. Men bästa Gustava! Dina tack,
sajelser voro för många, så väl som nödiga för den
sorn känt ren vällyst at få dina ögnakast på de Arbes
ten, som urytagit tiden både nu under min långa
sakenad och för under de resor, som skilde mig från
njutningen af Ditt Sällskap. Du skall nå flere
& Dref under Resori Sverige. Stockholm, 1797, i 4, med 5 ställen
många klipparskrick, ritade och graverade, af hans egen hand.

Ställen kunna finna hvar tankan återgått til Dig och
ur Jordens djup få väl som från de glada Höjderne eller
den frilla Dalen flugit til Dig med ömhet och glädje.
Aftonrodnaden och Solens första blickar voro lika vittnen
til dessa känslor, ounderkufvelige af själva Tiden.
Roligt hade varit, om Du icke ägt minsta Kundskap
om min Drott före des ankomst. Du skulle kanske icke
gissat, at min förmätenhet gått nog långt at vilja
framställa mina fruga förfök inför en hel Almänhet.
Ehuru jag gjort det, önskar jag dock mig själv få vara
döjd, och jag utber mig den vänskapen, at Du tärkes be-
främja denna åstundan, i fall någon skulle röja mig.

För de nu återföljande intressanta Brief och Verser tär-
kar jag ödmjukast. i det ena har mitt Arbete blifvit
så gudsadt, at med all min auctorliga Stoltthet rodnade
jag och önskade helt upriktigt, at Herr Askesborn, som
blott lät ^{med} sin vänskap döma, icke mätte offentligen
hedra mig beröm, emedan Critiken des mer upretad
til billig räffte med mitt arbetes brister.

Obeskriflig är min glädje öfver loffet at i år få se Dig,
lilla Söta Stäva! Men — men, jag minn huru jag stod i en
orolig väntan et par gånger förr, oh länge länge ej
feck se mera än toma rum eller yttre fidan af din
Kammardör. Säg, var det rätt mot en så gammal, och
tön jag själv beröma mig? — så ofskyldig vän? Nej nej,
lilla Stävaunge! Kom ihog at Vänskapen ej söker en
grann Klädnad, och at denna aldrig ökat den fågning
hvaraf mitt öga så ofta intogs.

Jag gratulerar Hofsjunkaren Dalman, som fått njuta

Ditt

Ditt glada Sällskap. Om han något väifonerade i,
från sig et aldeles öfverdrifvet (Luz Lindal's), vunnne han
säkerligen både i hälsa och behaglighet, samt befriade
sig från skalkaktigas omildhet, som hans beskädighet
visst icke förtjenar. Omedelbart har han allid något i sitt
väfende som intresserar ömheden, och på denna grund
har ditt goda hjerta äfven gifvit honom bifall. För hem
af Dig emottaga rådet at ej vara för mycket sentimental
eller beflicta sig om en ömhet som gränslar till mjältfukt,
sällskap han säkerligen följa detta råd och blija allt
mer aimable.

Vist intet bråd min lilla ygra Flicka på mig. Nej, lilla
skalkaktiga Stava! Jag vet nog hvem jag skulle igen-
känna, om jag får söka det hos Vänner. Men du kan
ej röja det: ty du nyttjar ju icke någon spegel? Om jag
fäjer den verkligheten, at den äldsta af mina Flickor
har anletsdrag som likna Dig, så får du ej undra eller miss-
tycka om systern har likhet i glädtyghet och oflyddigmyt.
Hvad jag tycker derom vet du ock lätt: ty jag är aldeles
den samme som jag varit, ja aldeles som jag var då de
2:ne glada systernarne från sin alvursamma gång i Sjöka
kyrkan högnade med lätta fjät uppföre trapporne idlusset
på Stora Nyggatan, litet harmfem öfver den långsamma
seiteren som var så ofta och så länge hos deras söta Far.

Sil Door dindahl ser jag om tusentals hälsningar. Varen
alltid fälle, älskade Vänner! Det skal blija en glädje
för mig at förnimma, och snart skal jag själv vara
vitne huru du fällgjör din örne Man. Men låt mig
då icke någon enda stund sakna ditt Sällskap inom
ditt eget Hus. Känslan är dubbelt vär at äfven där
känna en så öm förlust.

Hvad

Hvad Du är gracieuse, som gömmer Silhouetten af Din
Vän! Mitt hjerta tackar Dig; men jag har inga ord at tacka
det. Oförgätliga Gustava! i den lifligaste hogkonst är Din
Bild så väl som Din Vänskap bevarad, och aldrig uphöjer jag
at ömt värdera Din godhet.

Min Helene. Marie's hälsa har varit rätt ofämn; men
hennes tänkesätt och hjerta äro alltid lika liflige. Hennes
hälningar torde derfore emottagas af Dig med den godhet
hennes redliga välmening förtjänar. En gång skal hon väl
få se lilla Stava! Ack! möt henne med vänskaps. Det är
Hon och hennes begge Barn som fördrifva Bekymren och
Lidnaden ur Din Väns enfliga eller åtminstone entoniga
Lefnad.

Farväl för i dag, lilla söta syster! Rif sänder mina
ärliga bref, som ända aldrig kunna exprimera min
vänskap; men glöm mig aldrig! Låt mig ständigt
njuta glädjen af Din ymnest, och låt denna visas
fritt och utan förbehåll. Alltid ren och full af ofskuld
kän den fritt röjas, om jag är nog lycklig at ämnas
åga den, som jag af varmaste hjerta önskar.

Men jag glömmet at fluta, när jag talar med
Dig eller om Din vänskap. Känslorne äro alltid lika
hos

Din evigt tilgifne vän
J. C. L. m.